

Jak se mohou ošetřovatelky bránit testování

- CZ24 News | 8. prosince 2020

ČESKO: Píše nám řada ošetřovatelek z domovů pro seniory. Nesouhlasí s prováděným antigenním testováním a nechtějí dávat souhlas se zásahem do tělesné integrity, který je nezbytný. Proto shrnujeme naše předchozí články, které se testování týkají.

KOMU LZE NAŘÍDIT TESTOVÁNÍ?

Laboratorní vyšetření fyzických osob upravuje zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví. Podle § 64 jsou fyzické osoby povinny se podrobit laboratornímu vyšetření, jsou-li nemocné nebo alespoň podezřelé z nákazy (samozřejmě důvodně, nestačí obecná fráze o tom, že to dnes může být každý a nejhorší jsou bezpříznakoví přenašeči, ještě pořád máme právní stát a testování je obrovským zásahem do integrity; navíc stát ani není schopen zajistit neinvazivní testy ze slin, ačkoli jsou k dispozici a je možno je používat).

Podle § 2 odst. 7 písm. a) zákona ochrany veřejného zdraví se „osobou podezřelou z nákazy“ rozumí zdravá fyzická osoba, která byla během inkubační doby ve styku s infekčním onemocněním nebo pobývala v ohnisku nákazy. Právě to ale musí stát fyzické osobě prokázat.

Fyzické osobě může test jako jedno z protiepidemických opatření nařídít hygiena nebo lékař. Podle našeho názoru z § 67, který je nadepsaný „Stanovení druhu a způsobu provedení protiepidemických opatření v ohnisku nákazy“, jasně vyplývá, že jde o INDIVIDUÁLNÍ ROZHODNUTÍ, nikoli o nějaké hromadné nařízení obrovské skupině osob, které nelze logicky podezírat z nákazy v jeden okamžik. Protiepidemická opatření se navíc mají zjevně nařizovat v tzv. ohnisku nákazy. Podle § 65 je ohniskem nákazy místo, ve kterém se šíří nákaza. Jeho součástí je nebo byl zdroj nákazy, fyzické osoby podezřelé z nákazy a složky jejich prostředí. Osobě je třeba prokázat, že se v takovém ohnisku nákazy nacházela.

Ministerstvo opět zneužilo k vydání mimořádného opatření (opatření obecné povahy) § 69 odst. 1 písm. i)., které je velmi, velmi obecné a podle našeho názoru vůbec nedává ministerstvu (resp. správně jeho orgánu ochrany veřejného zdraví – hlavnímu hygienikovi) pravomoc nařizovat plošné testování kohokoli.

To, že ministerstvo nemá pravomoc ale bohužel nic nemění na tom, že musíme vydané mimořádné opatření považovat za platné a účinné až do okamžiku, kdy ho zruší soud. To vyplývá ze zásady presumpce správnosti správního aktu (tedy i mimořádného opatření).

ČÍM MOHOU HROZIT HYGIENY?

V důsledku výše uvedené zásady se může stát, že hygieny možná „půjdou“ po ošetřovatelkách, které budou mít dost odvahy a obav o své zdraví, aby testy odmítly, pokud je nahlásí zaměstnavatel nebo všímaví kolegové. Z praxe víme, že se to děje a dokonce mají státní úředníci nervy na to, aby lidem vyhrožovali pokutou ve výši až 3.000.000,- Kč.

Bohužel ono vyhrožování je důsledkem toho, že je nutno mimořádné opatření z pohledu právního považovat za správné a platné, dokud je nezruší soud.

Teoreticky se tedy může stát, že se vzpurnou ošetřovatelkou skutečně úřednice z KHS povede správní řízení a bude jí uložena pokuta. Nevěříme tomu, že by si stát skutečně troufl pokutovat občany v nehorázné milionové výšce, ale může slušné občany celkem dobře potrápit tím, že proti nim povede přestupkové řízení a udělí jim pokutu ve výši několika tisíc korun.

Proti této pokutě se pak lidé budou muset bránit u soudu, což bude trvat i několik let a navíc budou muset pokutu uhradit ještě před rozhodnutím soudu (je nepravděpodobné, že by soud přiznal podané žalobě tzv. odkladný účinek a pokuta by se v důsledku toho hradit nemusela). **Věříme, že soudy nakonec řeknou, že nebylo možné uložit povinnost podrobit se hromadně testům.** Na 100% to ale nezaručí nikdo.

JAK JE TO SE ŽALOBOU PROTI TESTOVACÍMU OPATŘENÍ?

Jedna ošetřovatelka proti mimořádnému opatření již žalobu podala. Vzhledem k dosavadnímu nejistému a u některých senátů dokonce nesprávnému rozhodování Městského soudu je možné, že celá věc bude muset jít k Nejvyššímu správnímu soudu a vše se protáhne na několik měsíců. Žaloba ale neřeší akutní problém, směřuje k tomu, budou-li soudy na straně občanů, aby si stát stejnou nehoráznost nemohl dovolit v budoucnu (nezmění-li si zákony tak, aby svoje špatné jednání „pokryl“).

CO SI MŮŽE DOVOLIT ZAMĚSTNAVATEL?

O tom, co všechno si podle nás může a nemůže dovolit zaměstnavatel, [si přečtěte ZDE](#).

CO LZE DOOPRAVDY DĚLAT?

Jsme přesvědčeni, že jediným skutečným a rychlým řešením je stávka. I zde ale hrozí riziko pokuty.

Zdroj: <https://stavbeznouze.cz/>